

enkelte komponenter af den samlede efterspørgsel ved en selektiv kreditpolitik i form af særlige begrænsninger for dele af pengeinstitutternes udlån ikke på længere sigt vil give væsentlige resultater og vil være vanskeligt kontrollerbare. En omgåelse af sådanne begrænsninger vil dels kunne ske ved, at f. eks. produktionsvirksomheder øger deres låntagning og derved via leverandørkreditter indirekte finansierer detailhandelens afbetalingssalg, dels ved en øget aktivitet i private finansieringsselskaber, via enkeltpersoner m.v. Hertil kommer muligheden for øget kreditgivning fra udenlandske leverandører.

Der foreligger ikke i øjeblikket noget anvendeligt statistisk grundlag for en regulering af pengeinstitutternes forbrugsfinansiering. Nationalbanken har taget kontakt med pengeinstitutterne med henblik på en kortlægning heraf. En sådan opdeling af pengeinstitutternes udlån vil imidlertid være ret tidkrævende og under alle omstændigheder være forbundet med betydelig usikkerhed.

Det er dog Nationalbankens opfattelse, at en selektiv regulering eventuelt kunne gennemføres relativt hurtigt for så vidt angår visse låneformer, som navnlig har vundet udbredelse i de senere år, især lån af begrænset størrelse, hvor lånebevillingsproceduren er forholdsvis automatisk, og hvor der stilles ingen eller kun meget beskedne krav til sikkerhedsstillelse og angivelse af låneformål.

For så vidt angår spørgsmålet om gen-

nemførelse af kassebindingsregler har Nationalbanken ved tidligere lejligheder ønsket lovregler gennemført. Erfaringerne fra andre lande tyder dog på, at sådanne variable kasserereservereglers effektivitet med hensyn til styring af den løbende kreditudvidelse er mindre, end man havde forventet. I øvrigt er det sædvanligt, at der i bemyndigelseslove vedrørende kassebindingsregler er fastsat visse maksimale procentsatser for de pligtige kasserereserver, ligesom det er almindeligt, at kasserereservekravene er differentieret under hensyntagen til strukturforskelle mellem forskellige grupper af pengeinstitutter. Da pengeinstitutternes likviditet vil være særdeles stram såvel i indeværende som i næste finansår, vil kassebindingsregler uanset deres mulige værdi som langtidsinstrument være uden praktisk betydning i den foreliggende konjunktursituation.

For så vidt angår den fremtidige procedure ved ændringer i den førte kreditpolitik hedder det i lovforslagets pgf. 1 og 2: „Økonomiministeren kan efter forhandling med Danmarks Nationalbank . . . . .“.

Allerede under det hidtidige kreditpolitiske samarbejde med pengeinstitutterne har der forud for alle ændringer af større betydning været ført sådanne forhandlinger, og Nationalbanken går ud fra, at der ikke ved lovens eventuelle gennemførelse tilsigtes nogen ændring i denne procedure, således at der ikke sker nogen beskæring i Nationalbankens mulighed for at tage initiativ til ændringer i kreditpolitikken.

Med hilsen.

DANMARKS NATIONALBANK

Hoffmeyer

Svend Andersen

Hr. økonomiminister Per Hækkerup, MF.